

Десети круг пакла био је плодотворан. Споразум између Београда и Приштине парафиран је од стране оба премијера, уз срдачне честитке и гуштеров осмех баронице Ештон.

И док се заглушујући аплаузи европских и евроатлантских званичника не смире, ваљало би темељно проанализирати шта петнаест тачака овог мукотрпно извојеваног Споразума заправо доноси.

У чему се овај споразум разликује од Ахтисаријевог плана?

Шта је то добила српска страна и да ли се сада Хашим Тачи каје због своје изјаве да Асоцијација српских општина неће имати извршне надлежности?

Председник Николић дочекао је овај споразум речима да њиме неће бити задовољни ни Срби ни Албанци. Каква је онда судбина тог папира ако он доноси обострано незадовољство?

Још пре пар година они који су писали о паралелним институцијама на Северу, укључујући и моју маленкост, били су проглашавани за издајнике, другосрбијанце, еврофанатике, а чињеница да се избори за четири српске општине морају спровести у организацији ОЕБС-а и по законима Косова и да је то у складу са Споразумом из Рамбујеа који је саставни део Резолуције 1244 још више је чинио разјареним дежурне бранитеље „свете српске земље“.

Десети круг – (међу)корак у добром међуправцу

Пише: Александар Дикић
недеља, 21 април 2013 06:28

